కుక్క పిల్ల

శంకరమంచి పార్థసారథి

" సార్ కుక్కని చూశారా ? "

" అదేమిటండి, మనం కుక్కల్ని రోజూ చూస్తుంటాంగదా ! " అన్నాన్నేను అతనివంక తదేకంగా చూస్తూ.

" అబ్బే , అది కాదండి. మా కుక్కని ....టామీని చూశారా ? "

" అదా ! చంపేశారు. మీ టామీ నెరక్కేం – రోజూ మా ఇంట్లో జొరబడుతుందిగా"

" అదికాదండి స్వామీ ! ఇప్పుడెక్కడైనా మా టామీని చూశారా అని అడుగుతుంట"

" అబ్బే లేదండి – ఏమైంది ? "

" అదే తెలీదండి . గంట నుంచి కనిపించటం లేదు "

ఆ మాట అంటున్నప్పుడు అతడు ఏదో దగ్గిర బంధువుల్ని పోగొట్టుకున్నావాడిలా దీనంగా అవుపించాడు

నాకు అతణ్ణి చూస్తుంటే మహా సంతోషం వేసింది – కారణం ఆ టామీ అనబడే కుక్కపిల్ల మా యింట్లో చేసి అరాచకాలు చాలా వున్నాయ్. అందుకే అందామనుకున్నా – పోన్లేండి ' పోతే పోయింది, అనవసరంగా వర్రీ కాకండని '

కానీ ఆ మాట విని తానే టామీగామారి గొడవచేస్తాడన్న భయంతో మెల్లిగా, ఓదార్పుగా " అదే వస్తుంది కంగారు పడకండి " అని మాత్రం అన్నాను.

అతడి పేరు అవధాన్లు, నా పక్క వాటాలోకి అద్దెకొచ్చి ఏడాదవుతోంది. ఏదో కంపెనీలో పన్చేస్తాట్ట. జీతం గట్రా బాగా వస్తాయిలా వుంది. వెధవ్వేషాలు చాలా వేస్తాడు. వాటిల్లో ఈ కుక్క పిల్ల పెంపకం ఒకటి.

అసలు నా పక్క వాటాలోకొచ్చి నపుడు కుక్కల్లేవు – ఇద్దరు పిల్లలు తప్ప. మరి ఎక్కడినించి తెచ్చాడో, ఎలా వచ్చిందో, ఒక రోజు తెల్లవారేసరికి ఒక మీటరు పొడుగు ఇనుప గొలుసుతో ప్రత్యక్షమైనాడు. ఆ గొలుసు చివర ఓ కుక్కపిల్ల – తెల్లటిరంగు, రెండు

మూడు చోట్ల నల్లటి మచ్చలు– కాళ్ళు అతికించినట్లుగా వున్నాయ్.

చాలా ఉత్సాహంగా, ఆరోగ్యంగా వుంది, నాకు దాన్ని చూస్తే మనవైపు కుక్కలా, మనం రోజూ చూసే కుక్కల్లా కన్పించలేదు.

అతగాడు దాన్ని కాలకృత్యాలు తీర్చటానికి రోడ్డెక్కించి నట్లున్నాడు

చెప్పొద్దూ ! ఆ క్షణాన దాన్ని చూస్తే నాకూ ముచ్చటనపించింది. కానీ అటు తర్వాత దాని ఆగడం మితిమీరి నప్పుడు గాని నాకు కుక్కలంటే ఏవగింపు కలగలేదు.

అవధాన్లు రోజూ ఎనిమిదింటికల్లా కంపెనీ కెళ్ళిపోయేవాడు. పోతే పోతూ ఆ కుక్కని భద్రంగా ఏ మంచానికో ఇంకదేనికో బంధించి మరీ వెళ్ళేవాడు. అది ‘ కుయ్ కుయ్ ’ మని ఏడుస్తూనే వుండేది. పక్క వాటాలో వున్న నాకేమో కొంచెం ఆలస్యంగా నిద్రలేవటం అలవాటు. కానీ ఈ టామీ వచ్చిన దగ్గర్నించి రోజూ అలారం కొట్టినట్లు ఎనిమిదింటికల్లా నిద్రాభంగం, దాంతో నేను మా ఆవిడ మీద చిర్రుబుర్రులాడటం (ఇంక ఏం చెయ్యాలో తెలీక). మా ఆవిడ దానికి రెట్టింపుగా బిగుసుకుపోయి మూగనోము పట్టడం....

అంటే పరోక్షంగా ఈ టామీ నా దాంపత్య జీవితంలో జోక్యం కల్పించుకున్న దన్నమాట.

సరే అదలా వుంచండి. ఇంకో విషయం.

ఒకసారి మా కుర్రాడు, మూడేళ్ళ వెధవ, ఆడుకోటానికని పక్క వాటాలోకెళ్ళాడు. పిల్లలుగదా ! వాళ్ళకేం తెలుస్తుంది. కాస్త ఆ టామీతో చనువుగా వుండబోయాడు కాబోలు – వాడి కాలుని రుచుచూసి వదిలింది. వాడి ఇంజక్షన్లకి, మందులకి అయిన అప్పు నాకింత వరకూ తీర్లేదు.

అప్పటినించి నేను దాన్ని ద్వేషించటం మొదలెట్టాను. ఒక దశలో దీన్ని మున్సిపాలిటీ వాళ్ళు తీసుకెళ్ళినా బాగుండు అని గూడా అనుకున్నాను.

కానీ అలా జరగలేదు– ఎలా మాయమయిందో తెలీదు. మొత్తానికి నా కష్టాలు గట్టెక్కినాయ్.

కానీ అవధాన్లు పరిస్థితి చూస్తుంటే కడుపు తరుక్కుపోతోంది.

మామూలుగా , మనిషి డబ్బు తప్ప ఇంకేది పోగొట్టుకున్నా పెద్దగా పట్టించుకోడని నేనిన్నాళ్ళుగా నమ్మిన విషయం.

తల్లిదండ్రి పోయిన వాళ్ళలో గీయించుకున్న గుండు తప్ప, విచారం కాగడా వేసి వెతికినా కన్పించదు.

భార్యను పోగొట్టుకున్న వాడు నెల తిరక్కుండానే మళ్ళీ పెళ్ళి చూపులకెళ్ళటం నాకు తెల్సు.

అతి గారాబంగా పెంచుకున్న పిల్లల్ని పోగొట్టుకున్న తల్లిదండ్రులు కూడా, రెట్టింపు ఉత్సాహంతో మరుసటి ఏటి కల్లా పిల్లని కనేసి, కళకళల్లాడుతూ తిరగటం చాలామందికి తెల్సు.

కానీ అవధాన్లు పరిస్థితి నాకంతుబట్టటం లేదు. టామీ మాయమయిన తరువాత రెండు రోజులు అవధాని గూర్చి నేను పెద్దగా పట్టించుకోలేదు. కానీ మూడో రోజు నేనాఫీసునుంచి వచ్చేసరికి గడపలో కూర్చొన్న అవధాన్లని చూశాక నిజంగా నాకు కంగారేసింది.

మొహం ముప్పయ్ లంకణాలు చేసిన వాడిలాగా పీక్కుపోయింది. గడ్డం బాగా మాసిపోయింది. తల్లో దువ్వెన పెట్టి ఎన్నాళ్ళయ్యిందోగాని తలంతా ఆడదిక్కు లేని ఇల్లులా గందరగోళంగా వుంది.

అతడి వాలకం చూసి నాకు భయం వేసింది. " ఏమిటిలా ఉన్నారు ? ఒంట్లో బాగాలేదా ? " అడిగాను అసలు విషయం ఏమై ఉంటుందా అన్న ఆసక్తితో.

అతగాడు ప్రేయసిని పోగొట్టుకున్న ప్రియుడిలా ఒక ఫీలింగ్ నా మొహాన పారేసి " ఆరోగ్యం నిక్షేపంలా వుంది. కానీ టామీ సంగతి మర్చిపోలేకుండా ఉన్నాను " అన్నాడు నిర్లిప్తంగా.

ఒక పక్క అది పోయినందుకు నాకు సంతోషంగా వున్నప్పటికీ అతని పరిస్థితి చూశాక జాలేసింది. ఏమైపోతాడో నన్న భయం పట్టుకుంది. అందుకే ఓదార్పుగా, అనునయంగా " అన్నిచోట్ల వెదికారా ? " అని అడిగాను. – అవధానుప్లే రెండు చేతులు నెత్తిమీదుంచుకుని " వెదికానండీ ప్రతి ఇల్లు, ప్రతిసందు గాలించాను. ఒక వేళ పొరపాటున మునిసిపాలిటీ వాళ్ళు పట్టుకెళ్ళారేమోనని అక్కడికూ్కడా వెళ్ళి చూశాన. కానీ లాభంలేకపోయింది అసలిదంతా నా ఖర్మలెండి. ఆ ముండా కొడుకు వెడ్తూ వెడ్తూ నాకే అప్పగించాలా చెప్పండి. నా ఖర్మకాకపోతే " అనేశాడు. దాంతో ఇంకో విషయం బయటపడింది, అంటే టామీ గురువుగారిది కాదన్న మాట.

నాకాసక్తి పెరిగి అతడి పక్కన చతికిల పడుతూ " అంటే అది మీది కాదా ? " అడిగాను.

అతడు నిట్టూర్పు విడిచి, పెరిగిన గడ్డాన్ని కసిగా గోక్కుంటూ నాకు సమాధానం ఇస్తున్నట్లుగా అన్నాడు " నాది కాదండి నా దయయితే మీరన్నట్టుగా పోతే పోయిందిలే

అని వూరుకునుండే వాడిని. కానీ అది మా ' బాస్ ' ది . ఆయనకి కుక్కలంటే పంచ ప్రాణాలు. ఆయనీ మధ్య ఫారిన్ వెడ్తూ దాని కారోగ్యం సరిగాలేదని, ఇంట్లో నౌకర్లు దాని ఆలనాపాలనా సరిగ్గా చూడరని నాకప్పగించి ' అవధాని ! నీ మీది నమ్మకంతో నా టామీ పోషణ భారం నీ కప్పగిస్తున్నాను ఎలా చూస్తావో ఏమో ?, అని చెప్పి మరీ వెళ్లాడు. ఇప్పుడిదిట్లా నన్ను అన్యాయం చేసి పోయింది. ఇవ్వాళ్కో రేపో ఆయన రానేవస్తాడు. ఏం చెప్పాలో ? అది విని ఇంకేం చేస్తాడో " కంఠం బొంగురు పోయింది.

అతడి వాలకం చూస్తే జాలివేసింది. " ఆందోళన పడకండి . మీ ' బాస్ ' మాత్రం ఏమంటాడు ? పోయింది – ఎక్కడికి పోయిందో మీకు తెలీదు – కావాలంటే ఇంకో కుక్కని తెచ్చిస్తానని చెప్పండి అయినా మనదేశంలో కుక్కలకేం కొదవవుంది చెప్పండి " అన్నాను అతడి మూడ్స్ మార్చాలన్న వుద్దేశంతో " మీకు తెలీదండి – వాడు తినేస్తాడు. నన్ను వుద్యోగంలోంచి తీసేసినా ఆశ్చర్య పడనక్కర్లేదు. ఒకసారి మా కంపెనీలో పన్చేసే వర్కరు వాడి కుక్కని కాలితో తన్నాడని రెండేళ్ళ ఇంక్రిమెంట్లు ఆపేశాడు. అంత పిచ్చి ముండా కొడుకు తిరిగి వచ్చాక నీ ప్రమోషన్ గూర్చి ఆలోచిస్తాన్తే ' అన్నాడు. ' ఇంక ప్రమోషన్లేదు వల్లకాడూ లేదు. ఉద్యోగం పోకుండా వుంటే చాలు ' చివరి మాటలు తనలో తానే అనుకుంటున్నట్లుగా గొణగుతూ అన్నాడు.

ప్రైవేటు ఉద్యోగాల్తో వచ్చిన చిక్కేయిది. అధికారి అలిగాడంటే మన పునాదులు కదిలాయన్నమాటే ! అందుకే కాబోలు చాలామంది పది రూపాయలు తక్కువస్తాయని తెల్సినా ప్రభుత్వోద్యోగాల కోసం పాకులాడతారు. దిగుల్లేని బతుకులవి !

ఇక అవధాన్లని అతడి అదృష్టానికి కొదిలేసి, నేను శలవు తీసుకుందామని వెళ్ళబోతూ అన్నాను. " పోనీ అలవాటు కొద్దీ టామీ మీ ' బాస్ ' యింటికెళ్ళిందేమో చూశారా ? "

ఆ మాట విన్న అతడి కళ్ళల్లో కొత్త ఆశ తళుక్కున మెరిసింది. ఆ ఆలోచన తనకి రానందుకు, నా కొచ్చినందుకు తనని తాను నిందించుకున్నట్లు నన్ను అభినందిస్తున్నట్లు వున్నాయి అతడి చూపులు.

" మంచి పాయింటు చెప్పారు. ఇంత వరకు నాకు తట్టనేలేదు చూశారా ? మీరు మరోలా అనుకోకపోతే – ఇద్దరం కల్సి వెళ్ళి చూసేసి క్షణంలో వచ్చేద్దాం, వస్తారా ? " అడిగాడు.

నా పరిస్థితి అదేదో సామెత చెప్పినట్లయ్యిం. కాదనలేక పోయాను " సరే నడవండి " అంటూ కదిలాను.

ఇద్దరం కల్సి రోడ్డు మీదకొచ్చి ఆటోపిల్చి కూలబడ్డాం. ప్రయాణం చేస్తున్నంతసేపూ అతడేదో చెబుతూనే వున్నాడు. కొన్ని విన్నాను. కొన్ని వినలేదు. కానీ ఈ గండం గడిస్తే ఏ ఏ పుణ్య క్షేత్రాలు ధర్శించాలనుకుంటున్నాడో చెప్పిన వివరాలు మాత్రం విన్నాను.

మొత్తానికి పావుగంట ప్రయాణం తర్వాత, ఆటోని ఆపించి తను దిగాడు. నేనూ దిగింతర్వాత " అదే మా బాస్ బంగళా " అంటూ కాస్త దూరంలో కనిపిస్తున్న భవంతిని చూపించాడు.

రెండంతస్తుల భవనం . ముందు అందమైన గార్డెన్, రకరకాల పూలమొక్కలు, గేటుకిరువైపులా రెండు పోకచెట్లు.

లోపలంతా లైట్లు దేదీప్యమానంగా వెలుగుతున్నాయ్.

ఆ ఇంట్లో వెలుగుతున్న లైట్లని చూసే సరికల్లా మనవాడి మొహంలో కాంతి మాయమయింది. " కొందీసి అప్పుడే వచ్చేశాడా " అనుకుంటూ నా కన్నా ముందుగా గేటువద్దకెళ్ళి అక్కడున్న గూర్ఖాని " అయ్యగారొచ్చారా ? " అని అడిగాడు.

వాడు " వచ్చి గంటయ్యింది " అన్నాడు సహజకటుత్వంతో. ఆ మాట విన్న అవధాన్లకి కంగారెక్కువయింది. అది గమనించిన నేను " అసలు టామీ చేరిందేమో కనుక్కోండి " అని హెచ్చరించాను . అప్పుడు గాని అతడికి వచ్చిన పని గుర్తు రాలేదు. మళ్ళీ కాపలావాడిని అడిగాడు. " టామీ గాని వచ్చిందా ? " అని.

వాడు మొహాన్ని అదోలా పెట్టి " నే చూడ్లేద్సార్ " అన్నాడు.

బాస్ వూరెళ్ళగానే వాడూ శలవు తీసుకుని, మళ్లీ ఇప్పుడే వచ్చి అలంకారంగా కూర్చొన్నాడని వాడికి తప్ప ఇంకెవ్వరికీ తెలీదు.

అవధాన్లు కంగారు మరీ ఎక్కువయి చలిజ్వరం వచ్చిన వాడిలాగా వణికి పోసాగాడు.

నేను నిబ్బరంగా " అనవసరంగా కంగారుపడకండి. సరాసరి లోపలికెళ్ళి మా బాస్‌కి జరిగింది జరిగినట్లు చెప్పేసి తప్పు ఒప్పేసుకోండి . తప్పక క్షమిస్తాడు " అన్నాను.

" అంతేనంటారా ? " దీనంగా అన్నాడు.

అందేనన్నట్లుగా తూలపాను. ' సరే పదండి ' అంటూ లోనికి దారి తీశాడు. నేనూ అనుసరించాను.

ఇద్దరం హాల్లోకెళ్ళి మెత్తటి సోఫాల్లో కూర్చున్నాక నౌకరుచేత పైకి కబురు పంపించాడు అవధాన్లు.

లోపలి ఇల్లు సినిమాలో జమీందారు బంగళా సెట్టింగులా వుంది. కాళ్ళకింద ఖరీదైన మెత్తటి తివాసి , ఖరీదైన సోఫాసెట్లు, గోడలకు అర్థంకాని తైలవర్ణ చిత్రాలు , పూలగుత్తుల్లా వ్రేలాడుతున్న అధునాతనమైన లైట్లు.

చూట్టానికి చాలా కనువిందుగా వుంది. ఆశ్చర్యపోతున్నంతసేపు అవధాన్లు కళ్ళు మూసుకుని ఏదో తీవ్రంగా ఆలోచించసాగాడు. అలా ఆలోచిస్తున్న అతడి మొహం ఒక్కసారిగా ప్రసన్నం అవటం గమనించి నేను ఆశ్చర్యపోయాను.

కారణం తెల్సుకుందాం అనుకున్నంతలో మెట్లపై అలికిడి విని తల తిప్పిచూశాను.

ఒక స్థూలకాయుడు, లాంగ్ కోటులో వున్నాడు. గుబురు మీసాలు అతడి మొహానికి ఎంతో అందంగా వున్నాయనిపించింది. బట్టతల , పచ్చని శరీర ఛాయ, అతడు శ్రీమంతుడని చెబుతున్నట్లుగా వున్నాయ్.

ఒక చిరునవ్వుని గుబురు మీసాల్లోంచి బయటికి ప్రదర్శిస్తూ వచ్చి మాకెదురుగా వున్న సోఫాలో కూర్చుంటూ " హల్లో జెంటిల్‌మెన్ హౌ ఆర్ యూ " అన్నాడు.

అవధాన్లు ఏం మాట్లాడక, ఏడ్వలేక ఒక నవ్వు నవ్వి " అప్పుడే వచ్చారేం సార్. ఇంకా మూడ్రోజుల్దాకారారనుకున్నాం " అన్నాడు.

ఆ పెద్ద మనిషి ముసి ముసిగా నవ్వుతూ " వెళ్ళిన పనయిపోయింది. ఇంకా వుండాలనిపించలేదు. అయినా ' టామీ ' ఎలా వుందోనన్న ఆదుర్దాతో వచ్చేశాను " అని మాట్లాడటం ఆపి అతడిని తీక్షణంగా చూస్తూ " ఏవిటలా వున్నారు ? ఆర్ యూ ఆల్ రైట్ " అని అడిగాడు.

నేను అన్నీ గమనిస్తూ కూర్చుండిపోయాను.

అవధాన్లు తనలోని తొట్రుపాటుని దాచిపెట్టాలని ప్రయత్నిస్తూ " నేను బాగానే వున్నాన్సార్ .... కానీ మీరు లేనప్పుడు ఒక ఘోరం జరిగిపోయింది " బెరుగ్గా అన్నాడు.

బాస్ మొహంలోని ప్రసన్నత మాయమయింది " ఎనీ థింగ్ రాంగ్ ? " కటువుగా అడిగేడు.

అవదాన్లు ఒక్కసారిగా నా వంక చూసి, తర్వాత మెల్లిగా " అవున్సార్ మన టామీ .... మన టామీ చచ్చిపోయిందండి " అన్నాడు.

ఆ మాట విన్న ఆ బాస్ మొహం ఎర్రగా ఎంత కందగడ్డలా అయిందో, నాకంతకన్నా ఎక్కవాశ్చర్యం వేసింది. ఆ మాట నేనూ అవధాన్ల నోటినించి ఊహించలేదు. దీని పరిణామం ఎలా వుంటుందో చూద్దాం అన్న ఆసక్తి కొద్దీ అలాగే ఆ బాస్ మొహం వంక చూస్తూ కూర్చున్నాడు. బాస్‌కి ఒంట్లో వున్న నెత్తురంతా

మొహంలోకొచ్చినట్లుగా వుంది. కోపంగా అరిచాడు. " వాడ్డూ యూ మీన్ " అని.

అవధాన్లు తడబడుతూ " అవున్సార్ .... అసలు మీరు వెళ్ళేసరికే మన టామీ ఆరోగ్యం బాగాలేదు కదండి. మీరెళ్ళిన మార్నడు రాత్రి ఒక్కటే మూల్గటం తెల్లగా వుండే టామీ ఎర్రగా అయిపోయిందండి. అప్పటికిప్పుడు ఆస్పత్రికి తీసికెళ్ళాను. కానీ లాభం లేకపోయింది. మనిద్దర్నీ అన్యాయం చేసి వెళ్ళిపోయింది. " అంటూ ఘోల్లుమన్నాడు.

పక్కనే కూర్చుని గమనిస్తున్న నాకు అమితమైన ఆశ్చర్యం వేసింది. గురుడు ఎంత సహజంగా , లయబద్ధంగా ఏడుస్తున్నాడా అని ! ఒకవేళ ఉద్యోగం పోయినా సినామల్లో ఏడుపు సీన్లో పనికొస్తాడు అని కూడా అనుకున్నాడు.

కానీ వాళ్ళ బాస్ మాత్రం నిశ్చలంగా కూర్చున్నాడు. తాపీగా జేబులోంచి పైపుతీసి క్లీన్‌చేస్తూ " స్టాపిట్ – " అని కటువుగా హుంకరించి మెట్లవైపు తిరిగి అదోరకంగా, తమాషాగా ఈల వేశాడు.

అతడి చేష్టలు నాకు బొత్తిగా అర్థం కాలేదు.

అవధాన్లు ఏడ్వటం ఆపి ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నాడు.

అంతలో పైనించి వచ్చింది – గున గున లాగుతూ , అతి ఉత్సాహంగా గెంతుతూ, చిటుక్కున వచ్చి యజమాని ఒళ్ళో దూరింది – టామీ !

నాకు టామీని చూసేసరికల్లా ఆపుకోలేని నవ్వొచ్చింది. బాస్ మాత్రం గంభీరంగా, అవధాన్ల వైపు చూస్తూ " నీ మీదున్న అభిమానం, నమ్మకంతో భాధ్యతగల ఉద్యోగంలోకి ప్రమోట్ చెయ్యాలనుకున్నాను. కానీ యుహేవ్ ఫెయిల్డ్. నీకప్పగించిని ఈ చిన్న భాధ్యతనే నెరవేర్చలేనివాడివి – " నోనో దీనికి నీకు ఎటువంటి శిక్ష విధించాలో రేపు తేలుస్తాను. నౌ యు కెన్ గో " అనేసి టామీని తీసుకుని మెట్లెక్కి పై గదుల్లోకి మాయమయ్యాడు.

నేను అవధాన్లు వంక చూడదల్చుకోలేదు. తీరా చూశాక నవ్వాగక నవ్వేస్తే అతడికి కోపం రావచ్చు.

అందుకే లేచి మెల్లిగా బయట కొచ్చాను.

బయట చంద్రుడు విరగబడి నవ్వుతున్నాడు.

వెన్నెలని ఆ యింటి మీద , ఆ ప్రాంగణంలోనూ ఒలకపోసుకుని మరీ నవ్వుతున్నాడు.

నేనూ అతడితోపాటు శ్రుతికల్పాను.

------- అయ్యిపోయింది -------